Това пасивното свойство у Софийскитѣ жители не е ~~бе~~ ~~за~~ е безпричинно, и не е ~~без~~ [потрѣбно] ~~безинтересно~~ да укажемъ на причинитѣ, както и на причинителитѣ ~~тѣхни. Това ако и любопитно не всякога е интересно~~. На ~~кой се интересува днесъ~~ [кого днесь никакъ почти се не интересува] съ причини и причинители, ~~ст~~ когато не влизатъ въ дробъ, когато цѣлъ свѣтъ само за дроба мисли и сънува? Но не е потрѣбно да издаваме дробовна или дробска витиеватость на предмета за който има да сборевами (това е поне софийско и не е съблагодарение ~~си~~ ги ~~припомневами~~ [напомневами], ~~и поправями~~ ~~тѣзгото му на~~ ~~въ~~ и усвояваме приличното [му] му както гостъ мѣсто въ языка). Една истина е че нашитѣ братя и съотечественици въ София, както и тѣхнитѣ половини сѫ такива каквито ги ренохми, т. е. ~~тѣсни неподвижни~~ [мудни на ходяне] и лѣниви подвижни. Но да ли тѣ не сѫ били или не сѫ искали да бѫдатъ по пъргави и по леки? Да ли тѣ не [искали и не сѫ] сѫ се отпивали и по напанекъ да ходятъ и по намирочно да се разхождатъ? ~~На~~ ~~кой е противно крива ако~~ Нѣма никакво съмнѣние че това е било, но не имъ се е удавало, че отпивания сѫ ставали на причини и прѣчки сѫ ги заставяли да се откажатъ отъ желания и намѣрения додѣто найпослѣ сѫ отнели отъ тѣхъ всяка наклонность и расположение къмъ движение и пътуване; задушавана е и задушена е всяка енергия у тѣхъ.

инв. № 1847